

Szanki selyemfű méz

A selyemkóró, más néven selyemfű, nevét a termés selymes szálairól kapta. A növényt évszázadokkal ezelőtt Amerikából telepítették Magyarországra, hogy termését szövés céljára használják fel; erre azonban alkalmatlannak minősült. A selyemkóró viszont kiváló mézelő, kiváltképp a meszes talajon, júniusban-júliusban–augusztusban virágzik, így Szank közigazgatási területén is nagy mennyiségben tenyészik. A növény 50 napon át is képes virágzásával táplálni a méheket. Bár agresszív gyomnövénynek minősül, a méhészet szempontjából jelentős és hasznos, kedvező évjáratban több ezer tonna is megterem belőle. Méze aromás, illatos, lassan kristályosodik, és nem utolsó sorban rendkívül egészséges. Számos jó tulajdonsága ellenére – pl. nem okoz allergiát - a selyemkóró nem jutott olyan méhészeti jelentőséghez hazánkban, mint amelyet megérdemelne. Szankon több méhész foglalkozik intenzíven a selyemfű méz gyűjtéssel, így Elek Attila, Füstös Lajos, Horváth Pál, Perneki Lajos, Süli-Csontos Zoltán, Tóth Sándor, Zsándorkity Tibor, Kalmár Sándorné és Pajlovics Tünde. Egy méhcsalád közepes évben kb. 10 kg. selyem fűmézet termel, ez Szankon az éves helyi méztermelés 40-50% -át jelenti.

